

Effect of Psychological Characteristics and Study Situations to Research – Base Learning Behavior of the Graduate Students in Behavioral Science Research Institute , Srinakharinwirot University ¹

*Ungsinun Intarakamhang²
Piyaratana Wongtongluea³*

Received: May 12, 2012

Accepted: August 15, 2012

Abstract

The objective of this correlational research was to investigate the relationship between psychological characteristic and study situation related to research – base learning behavior and to predict research – base learning behavior of the graduate students . The samples are 110 graduate students of Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirote University who studying 2nd semester in 2011 were selected by stratified random sampling consisted of 60 students in master program and 50 students in doctoral program . The data were analyzed and presented by descriptive statistic, Pearson' s Product Moment Correlation, Enter Multiple Regression Analysis. The results revealed as follows: 1) The factors : achievement motivation, creative thinking, attitude to research – base learning, self – efficacy to research – base learning, learning management and peer relationship could predict 50.5% of the variance in research – base learning behavior ($p < .05$), and psychological characteristic and study situation factors were positively related to research – base learning behavior ($r = .478 - .611, p < .01$).

Keyword: research – base learning behavior, achievement motivation, creative thinking, attitude to research – base learning, self – efficacy to research – base learning

¹ Research Report

² Associate Professor in Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

³ Graduate Student, doctoral program in Applied Behavioral Science Research, Srinakhrinwirot University
E-mail: ungsinun@swu.ac.th Tel. 668-9165-3520

**คุณลักษณะทางจิตและสถานการณ์ทางการเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เน้นวิจัยเป็นฐาน
ของบัณฑิตศึกษา สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

**อังศิณันท์ อินทรกำแหง
ปิยรัตน์ วงศ์ทองเหลือ**

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัจจัยสำคัญในการทำนายพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เน้นวิจัยเป็นฐาน และขนาดความสัมพันธ์ระหว่าง คุณลักษณะทางจิต และสถานการณ์ทางการเรียนกับ พฤติกรรม การเรียนรู้ที่เน้นวิจัยเป็นฐานของ นิสิตบัณฑิตศึกษาของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่กำลังศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 110 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลวิจัยพบว่า 1) ตัวทำนายในกลุ่มลักษณะทางจิต และสถานการณ์ทางการเรียนรวม 6 ตัวแปรได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความคิดสร้างสรรค์ เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบวิจัย เป็นฐาน การรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน การจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของอาจารย์ สัมพันธภาพกับเพื่อน สามารถร่วมกันทำนายการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานได้ร้อยละ 50.5 2) ปัจจัยลักษณะทางจิต และสถานการณ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง .478 - .611 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความคิดสร้างสรรค์ เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน การรับรู้ความสามารถของตน

¹ รายงานการวิจัย

² รองศาสตราจารย์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

³ นิสิตปริญญาเอก สาขา การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

E-mail: ungsinun@swu.ac.th Tel. 668-9165-3520

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

อุดมศึกษาเป็นองค์ประกอบหนึ่งของระบบวิจัยของประเทศ ตามที่รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญด้านการวิจัยและพัฒนา และประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับประชาชน จึงมีนโยบายเร่งด่วนให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เร่งพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยของประเทศสู่ระดับนานาชาติ มีการผลิตผลงานทางด้านการวิจัยและการพัฒนาที่ตอบสนองต่อความต้องการของภาคเศรษฐกิจ ภาคสังคม และภาคอื่นๆ อย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งมีการเพิ่มบุคลากรทางการวิจัยทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพให้กับประเทศ ความสำเร็จของการดำเนินงานพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติในครั้งนี้ จะส่งผลให้ประเทศไทยมีผลงานวิจัยที่นอกจากจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศแล้วยังมีส่วนช่วยสร้างรายได้ให้กับ ชุมชน ท้องถิ่น และประชาชนในระดับรากหญ้าให้ได้รับประโยชน์จากงานวิจัยของมหาวิทยาลัยมากขึ้น รวมทั้งช่วยเสริมสร้างความเข้าใจให้ประชาชนได้ตระหนักถึงความสำคัญและให้การสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนา เพื่อเป็นรากฐานที่สำคัญของการพัฒนาประเทศสืบต่อไป (ชัยวุฒิ บรรณวัฒน์. 2552) ขีดความสามารถด้านการวิจัยของประเทศ เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ และการผลิตผลงานวิจัยซึ่งเป็นฐานสำคัญไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน จากข้อมูลของสถาบัน IMD (The International Institute for Management Development) ชี้ให้เห็นว่าประเทศไทยมีเรื่องเร่งด่วนที่ควรแก้ไขใน 3 ประเด็น คือ การเพิ่มการลงทุนเพื่อการวิจัยพัฒนาให้สูงขึ้น การเพิ่มจำนวนและคุณภาพบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา และการส่งเสริมให้

ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวิจัยและพัฒนามากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552)

สอดคล้องกับ กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 – 2565) ที่มีเป้าหมายเพื่อยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพ สู่อุตสาหกรรม และพัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาในการสร้างความรู้และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในเวทีโลกาภิวัตน์ รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนของท้องถิ่นไทย โดยใช้กลไกธรรมชาติ การเงิน การกำกับมาตรฐาน และเครือข่ายอุดมศึกษาบนพื้นฐานของเสรีภาพทางวิชาการ ความหลากหลายและเอกภาพเชิงระบบ อีกทั้งในปี พ.ศ. 2552 ยังเป็นปีแห่งคุณภาพการอุดมศึกษาไทย และเป็นปีแห่งการเริ่มต้นของการปฏิรูปการศึกษารอบสอง ซึ่งรัฐบาลมุ่งเน้นให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ มีระบบการเรียนรู้ที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีนิสัยใฝ่เรียนรู้ มีความสามารถคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา และมีคุณธรรมนำความรู้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552)

กระบวนการวิจัยเป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่ใช้ในการแสวงหาความรู้เพื่อให้ได้ข้อมูลความรู้ที่เชื่อถือได้ การให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการวิจัยในการศึกษาหาความรู้ต่างๆ จะช่วยให้ผู้เรียนมีเครื่องมือในการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงในการใช้กระบวนการวิจัย จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งและมีความหมายต่อตนเอง การวิจัยเป็นกระบวนการที่ดีสำหรับการสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพสูงที่สามารถคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็นและมีวิสัยทัศน์ แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน (Research - Based Learning) มีพื้นฐานสัมพันธ์อยู่กับกลุ่มทฤษฎี

การสร้างความรู้ด้วยตนเอง เน้นว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล บุคคลเป็นผู้สร้างความรู้ จากการสัมพันธ์สิ่งที่พบเห็นกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิม หรือที่เพียเจตต์ใช้คำว่า เป็นกระบวนการปรับความเหมาะสมระหว่างความรู้เดิมกับสิ่งแวดล้อมใหม่ที่ค่อยๆ ปะติดปะต่อเป็นโครงสร้างทางปัญญาของเรา (อมรวิเศษ นาคทรพรพ , 2547: 38) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษาการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน ซึ่งนอกจาก กระบวนการวิจัยจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองแล้ว ยังจะช่วยเพิ่มบุคลิกภาพที่มีคุณภาพด้านการวิจัย ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้วย

โดยศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานทั้งปัจจัยในกลุ่มลักษณะทางจิต ประกอบด้วย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความคิดสร้างสรรค์ เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน และการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน และปัจจัยสถานการณ์ทางการเรียน ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของอาจารย์ และสัมพันธภาพกับเพื่อน และค้นหาตัวทำนายการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของนิสิตสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จากผลการศึกษา ผู้วิจัยและอาจารย์ผู้สอนจะ ได้ทราบปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน ซึ่งสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปเป็นพื้นฐานในการพัฒนางานสอนให้มีประสิทธิภาพและทำการวิจัยเพื่อการพัฒนา นิสิตให้มีการเรียนรู้ลักษณะดังกล่าว เพื่อให้เป็นบุคลากรที่มีศักยภาพด้านการวิจัย ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

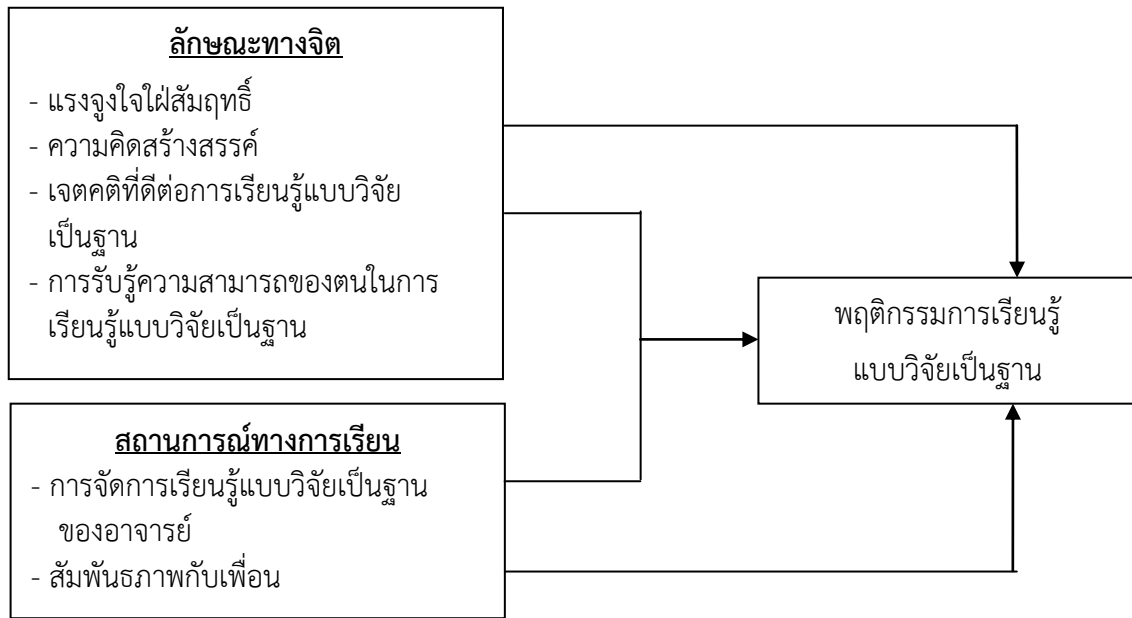
1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางจิต และสถานการณ์ทางการเรียนกับการเรียนรู้แบบ

วิจัยเป็นฐานของนิสิตสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. เพื่อค้นหาปัจจัยที่สำคัญและอำนาจการทำนายการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของนิสิตสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยลักษณะทางจิต และสถานการณ์ทางการเรียน ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดของปัจจัยที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมทางจิตวิทยาสังคมที่ได้อธิบายถึงลักษณะของพฤติกรรมมนุษย์ โดยแบ่งเป็นพฤติกรรมภายนอก และพฤติกรรมภายใน สอดคล้องกับอัลบานีส (สิริลักษณ์ ตรีตรึงตรีคุณ, 2550: 22-23; อ้างอิงจาก Albanese, 1981: 204) ได้กล่าวไว้ว่า การที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรม มาจากการมีปฏิสัมพันธ์กันขององค์ประกอบ 2 อย่างคือ ลักษณะส่วนบุคคลหรือปัจจัยภายใน กับสภาพแวดล้อมหรือปัจจัยภายนอก โดยที่ลักษณะส่วนบุคคลกับสภาพแวดล้อม จะส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคล และจากการรวบรวมแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ลักษณะทางจิตที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความคิดสร้างสรรค์ เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน และการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน และสถานการณ์ทางการเรียนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของอาจารย์ และสัมพันธภาพกับเพื่อน ดังนั้นผู้วิจัยได้สรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยโดยสามารถเขียนแผนภาพประกอบที่ 1 เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ได้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ลักษณะทางจิต ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความคิดสร้างสรรค์ เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน และ การรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของนิสิตสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. สถานการณ์ทางการเรียน ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของอาจารย์ และสัมพันธภาพกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของนิสิตสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ปัจจัยลักษณะทางจิตและสถานการณ์ทางการเรียนสามารถทำนายการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของนิสิตสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิต

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2554 จำนวน 110 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน แบบสอบถามลักษณะทางจิตและแบบสอบถามสถานการณ์ทางการเรียนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ตอนได้แก่

- 1) แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา
- 2) แบบสอบถามการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน
- 3) แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
- 4) แบบสอบถามความคิดสร้างสรรค์
- 5) แบบสอบถามเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน
- 6) แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน
- 7) แบบสอบถามการจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของอาจารย์
- 8) แบบสอบถามสัมพันธภาพกับเพื่อน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป มีขั้นตอนดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐานคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและลักษณะการแจกแจงของตัวแปร
2. วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และ 2
3. วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

สรุปผลการวิจัย

1. จากการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ที่ว่า ลักษณะทางจิต ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความคิดสร้างสรรค์ เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน และการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของนิสิตสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สรุปผลดังนี้

ตาราง 1 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางจิตกับการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของนิสิตสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวแปร	การเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ความคิดสร้างสรรค์	เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน	การรับรู้ความสามารถของตนต่อการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน
การเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน	1.000	.573**	.280*	.478**	.611**
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	.573**	1.000	.682**	.722**	.670**
ความคิดสร้างสรรค์	.280*	.682**	1.000	.375**	.516**
เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน	.478**	.722**	.375**	1.000	.701**
การรับรู้ความสามารถของตนต่อการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน	.611**	.670**	.516**	.701**	1.000

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยลักษณะทางจิต ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน และการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) อยู่ระหว่าง .478 - .611 โดยการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน มีความสัมพันธ์สูงสุดกับการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน (r = .611) รองลงมาคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (r = .573) และเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน (r = .478) ตามลำดับ ส่วน ตัวแปรความคิดสร้างสรรค์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = .280

นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยลักษณะทางจิตทุกตัวมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งคู่ที่มีความสัมพันธ์สูงสุด ได้แก่

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน (r = .722) รองลงมาคือ เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานกับการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน (r = .701) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความคิดสร้างสรรค์ (r = .682) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน (r = .670) ความคิดสร้างสรรค์กับการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน (r = .516) และความคิดสร้างสรรค์กับเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน (r = .375) ตามลำดับ

2. จากการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า สถานการณ์ทางการเรียน ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของอาจารย์ และสัมพันธ์ภาพกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของนิสิตสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สรุปผลดังนี้

ตาราง 2 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์ทางการเรียนกับการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของนิสิตสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวแปร	การเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน	การจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของอาจารย์	สัมพันธ์ภาพกับเพื่อน
การเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน	1.000	.236	.231
การจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของอาจารย์	.236	1.000	.580**
สัมพันธ์ภาพกับเพื่อน	.231	.580**	1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ผลการศึกษาพบว่า สถานการณ์ทางการเรียน ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของอาจารย์ และสัมพันธ์ภาพกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .236 และ .231 ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยสถานการณ์ทางการเรียน ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน กับ สัมพันธ์ภาพกับเพื่อน มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมี

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .580

3. จากการทดสอบสมมติฐานที่ 3 ที่ว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะทางจิต และกลุ่มตัวแปรสถานการณ์ทางการเรียน สามารถทำนายการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของนิสิตสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สรุปผลดังนี้

ตาราง 3 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติในการทำนายการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของนิสิต

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวแปร	b	t-test	Sig. t
ปัจจัยลักษณะทางจิต			
- แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	.889	2.905	.006
-ความคิดสร้างสรรค์	-.295	-1.977	.054
-เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน	-.036	-.211	.834
-การรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน	.778	3.319	.002
สถานการณ์ทางการเรียน			
-การจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของอาจารย์	-.304	-1.472	.148
-สัมพันธ์ภาพกับเพื่อน	-.104	-.509	.613
R = .711 ; R ² = .505 ; F = 7.309 ; Sig. of F = .000			

ผลการวิจัย

พบว่า ตัวแปรลักษณะทางจิต ได้แก่ แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ความคิดสร้างสรรค์ เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ แบบวิจัยเป็นฐาน และการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน และกลุ่มตัวแปร สถานการณ์ทางการเรียน ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบ วิจัยเป็นฐานของอาจารย์ และสัมพันธภาพกับเพื่อน สามารถร่วมกันทำนายการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานได้ ร้อยละ 50.5

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. จากสมมติฐานที่ 1 “ลักษณะทางจิต ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความคิดสร้างสรรค์ เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบวิจัย เป็นฐาน และการรับรู้ความสามารถของตนในการ เรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการ เรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของนิสิตสถาบันวิจัยพฤติกรรม ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ”

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยลักษณะทางจิต ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบ วิจัยเป็นฐาน และการรับรู้ความสามารถของตนในการ เรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการ เรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 โดยการรับรู้ความสามารถของตนในการ เรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน มีความสัมพันธ์สูงสุดกับการ เรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน ซึ่งมีงานวิจัยที่ใกล้เคียงกับ งานวิจัยนี้ สนับสนุนข้อค้นพบได้แก่ พสขนัน นิรมิตร ไชยพันธ์ (2549) ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้อง กับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนิสิต มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร วิโรฒ พบว่า การรับรู้ความสามารถของตน

มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัจจัย ลักษณะทางจิตที่มีความสัมพันธ์รองลงมา คือ แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งสอดคล้องกับ ประกิจศรี เผ่าเมือง (2546) ที่ได้ศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ ด้วยตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับความพร้อม ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน มี ความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน ในลำดับถัดมา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ใกล้เคียงกับ การเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของ พชรี มะแสงสม (2544: 78–79) ที่ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์ กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2543 ของโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 489 คนพบว่า เจตคติ ต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมีความสัมพันธ์และ ส่งผลต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เนื่องจากผู้ที่มีเจต คติที่ดีต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองจะเห็นประโยชน์ เห็นความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง สนใจ ใฝ่หาความรู้ มีความมานะพยายามในการแสวงหา ความรู้ต่างๆ และ ตัวแปรความคิดสร้างสรรค์ มี ความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่งานวิจัยของ สุชีพ ตรีประเคน (2532: 44 - 46) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์กับพฤติกรรม การเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดศรีสะเกษ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2531 ของจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 100 คน ผลปรากฏว่าความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ ความยืดหยุ่นในการคิดความคิดริเริ่มและพฤติกรรมการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ด้านการนำไปใช้ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, .01 และ .001 ตามลำดับ

2. จากสมมติฐานที่ 2 “สถานการณ์ทางการเรียน ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของอาจารย์ และสัมพันธภาพกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของนิสิต สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ”

ผลการศึกษาพบว่า สถานการณ์ทางการเรียน ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของอาจารย์ และสัมพันธภาพกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน

โดยที่ การจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของอาจารย์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพชรพยอม ภาวสิทธิ์ (2550) ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยผู้เรียนใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สุรินทร์ เขต 1 สรุปได้ว่า จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยผู้เรียนใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ พบว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นเมื่อมีการส่งเสริมกระบวนการสร้างความรู้ให้มีประสิทธิภาพเพื่อการเรียนรู้ที่ยั่งยืน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนมีบทบาทในการ

สร้างสรรค์ความรู้ตามความถนัดและความสนใจ โดยอาศัยสื่อเทคโนโลยี วัสดุอุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ได้ร่วมคิด ร่วมแสดงตามศักยภาพของตนเอง ซึ่งผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์ตรงจากการเรียนรู้ และสัมพันธภาพกับเพื่อน มีงานวิจัยที่ใกล้เคียงกับการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน สนับสนุนข้อค้นพบนี้ได้แก่ พสขนัน นิรมิตรไชยนนท์ (2549) ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองพบว่า ปัจจัยด้านมหาวิทยาลัย ได้แก่ สัมพันธภาพกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. จากสมมติฐานที่ 3 “กลุ่มตัวแปรลักษณะทางจิต และกลุ่มตัวแปรสถานการณ์ทางการเรียน สามารถทำนายการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของนิสิต สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ”

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรลักษณะทางจิต ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความคิดสร้างสรรค์ เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน และการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน และตัวแปรสถานการณ์ทางการเรียน ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของอาจารย์ และสัมพันธภาพกับเพื่อน สามารถร่วมกันทำนายการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานได้ร้อยละ 50.5

ซึ่ง ไพบูลย์ สุวรรณน้อย (2549) สรุปไว้ว่า กระบวนการวิจัยและกระบวนการเรียนรู้มีลักษณะร่วมกัน คือ เป็นการสร้างวัฒนธรรมการสืบเสาะของบุคคล ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ของบุคคล การวิจัยเป็นการสร้างประสบการณ์ในการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ในสาขาวิชาสู่การปฏิบัติเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ซึ่งเป็น

กระบวนการที่ช่วยพัฒนาทักษะทางปัญญาขั้นสูงของผู้ทำวิจัย กระบวนการทางปัญญาและกระบวนการทำงานวิจัยจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ของตนเองได้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนในด้านความสามารถในการเรียนรู้ทั้งในขณะที่กำลังเรียนอยู่ และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นผู้ที่มีทักษะในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการวิจัยเป็นการสร้างนักวิจัย ซึ่งจะได้บุคลากรที่มีสมรรถนะที่สำคัญคือ เป็นผู้สร้างนวัตกรรม เป็นผู้ทำงานได้อย่างอิสระ เป็นผู้ที่มีความสามารถในการทำความเข้าใจในปัญหาและสามารถแก้ปัญหาได้ เป็นผู้ที่มีทักษะในการคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ และมีความสามารถในการจัดการกับข้อมูลมากมายที่อยู่ในรูปแบบที่หลากหลาย โดยที่ การจะทำงานให้ประสบความสำเร็จก็ต้องอาศัยแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความปรารถนาหรือความต้องการที่จะได้รับผลสำเร็จในสิ่งที่มีมุ่งหวังสูง มีความพยายามทุกวิถีทางที่จะแก้ปัญหา ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง เพื่อนำตนเองไปสู่ความสำเร็จ อีกทั้งความคิดสร้างสรรค์ ก็เป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่ง ในการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานจะทำให้บุคลากรที่มีสมรรถนะที่สำคัญข้างต้น คือเป็นผู้สร้างนวัตกรรม และเป็นผู้ทำงานได้อย่างอิสระสามารถทำความเข้าใจในปัญหาและแก้ปัญหาได้

อีกทั้ง เจตคติ นั้น มีผลให้มีการแสดงพฤติกรรมออกมา เจตคติประกอบด้วยความคิดที่มีผลต่ออารมณ์และความรู้สึกนั้นออกมาโดยทางพฤติกรรม เจตคติเป็นสภาพความพร้อมของการคิดและจิตใจของบุคคลที่จะรับและตอบสนองต่อสิ่งเร้า และสภาพการณ์ต่างๆ มีอิทธิพลในการที่บุคคลจะเลือกกระทำต่อสิ่งต่างๆ นั่นคือบุคคลจะเลือกเรียนและกระทำในสิ่งต่างๆ ที่ตนชอบ ผู้เรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนก็จะมี ความ

กระตือรือร้น มีความอดทน สนใจที่จะใฝ่หาความรู้ มีความรักในการเรียน ฉะนั้นผู้เรียนจะมีลักษณะการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานมากขึ้นเพียงใดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานจึงเป็นปัจจัยทำนายอีกปัจจัยหนึ่ง และงานวิจัยที่ใกล้เคียงของ สุमितตรา เจริญพันธ์ (2545) ศึกษาจิตลักษณะและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า เจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เป็นตัวแปรหนึ่งที่เข้าร่วมกับตัวแปรด้านจิตลักษณะอื่นๆ และสถานการณ์รวม 11 ตัวแปร ในการทำนายพฤติกรรมเตรียมตัวก่อนการเรียน และพฤติกรรมระยะหลังการเรียน ได้เป็นลำดับแรกในกลุ่มนักเรียนโดยรวมและในกลุ่มนักเรียนประเภทต่างๆ ที่ศึกษาเกือบทุกประเภท ส่วน การรับรู้ความสามารถของตน การรับรู้ความสามารถของตนส่งผลต่อการปฏิบัติงาน คือผู้ที่มีการรับรู้ความสามารถสูงจะปฏิบัติงานได้ประสบความสำเร็จมากกว่าผู้ที่มีการรับรู้ความสามารถในตนเองต่ำกว่า แม้ว่าจะมีความสามารถที่เท่าเทียมกัน ซึ่งสามารถยืนยันได้จากทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนของ แบนดูรา (Bandura, 1977) ที่ได้อธิบายว่า การรับรู้ความสามารถของตน เป็นทฤษฎีการรู้คิดของ การเกิด การดำรงอยู่ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม คือถ้าบุคคลคิดว่ามีความสามารถที่จะประสบความสำเร็จเขาจะทำพฤติกรรมนั้น ระดับของการรับรู้ความสามารถของบุคคลจะมีความสัมพันธ์กับความพยายามกระทำพฤติกรรมนั้น ดังนั้น การรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานจึงสามารถทำนายการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานได้

นอกจากนี้ ยังมีตัวแปรสถานการณ์ทางการเรียน ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานของ

อาจารย์ ชิ่งไพศาล สุวรรณน้อย (2549) สรุปไว้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานไม่ได้มุ่งเพียงผลการวิจัยที่เป็นองค์ความรู้ใหม่ที่ได้นั้น ยังมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในการใช้กระบวนการวิจัยเพื่อการเรียนรู้ด้วย และสัมพันธ์ภาพกับเพื่อน ตามที่ ชิดชงค์ ส.นันทนาเนตร (สุนทร สุทองหล่อ, 2542: 27; อ้างอิงจาก ชิดชงค์ ส.นันทนาเนตร, 2534) ได้เสนอว่าการเรียนรู้จากกลุ่มเพื่อนเป็นเครื่องมือที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพราะว่าสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้จากกลุ่มเพื่อนคือประสบการณ์ที่ต่างคนต่างนำมาแลกเปลี่ยนกัน ประสบการณ์ของตนอาจช่วยชี้แนะเพื่อนได้ และในทางตรงกันข้ามประสบการณ์ของเพื่อนก็อาจช่วยชี้แนะตัวเอง ดังนั้นสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถทำนายการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานได้

เอกสารอ้างอิง

ชัยวุฒิ บรรณวัฒน์. (2552). *มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ชีตความสามารถระดับโลก*. สืบค้นเมื่อ 30 พฤษภาคม 2555, จาก www.op.mahidol.ac.th/orra/orra_tha/research_article/nru.pdf

ประกิตศรี เผ่าเมือง. (2546). *การศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี โดยการวิเคราะห์พหุระดับ*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พสขนัน นิรมิตรไชนนท. (2549). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของ*

นิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญาณินพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พัชรี มะแสงสม. (2544). *ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เพชรพยอม ภาวสิทธิ์. (2550). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยผู้เรียนใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีนครินทร์ เขต 1*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). สุรินทร์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

ไพศาล สุวรรณน้อย. (2549, กรกฎาคม-ธันวาคม). *การจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน : การพัฒนาสู่มหาวิทยาลัยวิจัย*. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. 29(3 - 4), 16 - 26.

สิริลักษณ์ ตรีตรึงตรีคุณ. (2550). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานประชาสัมพันธ์เชิงรุกของนักประชาสัมพันธ์ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. ปรินญาณินพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุชีพ ตรีประเคน. (2532). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ ในกลุ่มส่งเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้น*

- ประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดศรีสะเกษ. ปรินญา
นิพนธ์ กศ.ม. (วิทยาศาสตร์ศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
สุमितตรา เจิมพันธ์. (2545). *จิตลักษณะและ
ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน
คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน
ปลาย*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม).
กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุนทร สุทองหล่อ. (2542). *คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วย
การนำตนเองของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวน
ดุสิต*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนคริ
นทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552).
*มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ชีตความสามารถระดับ
โลก*. สืบค้นเมื่อ 30 พฤษภาคม 2555, จาก
[www.op.mahidol.ac.th/orra/orra_tha/resea
rch_article/nru.pdf](http://www.op.mahidol.ac.th/orra/orra_tha/research_article/nru.pdf)
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). *ข้อเสนอ
การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.
2552-2561)*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พริกหวาน
กราฟฟิค.
- อมรวิรัช นาคทรพรพ. (2547). *เรียนรู้คู่วิจัย : กรณี
การสอนด้วยกระบวนการวิจัยภาคสนาม วิชาการ
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ใน การ
เรียนการสอนที่มีการวิจัยเป็นฐาน:ประมวล
บทความ*. ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. หน้า 38 – 58.
พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Bandura, A. (1977). *Social learning theory*.
Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall.